فردی یهودی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: ای محمد، الله آسمان ها را بر یک انگشت و زمین ها را بر یک انگشت و کوه ها را بر یک انگشت و درختان را بر یک انگشت و مخلوقات را بر یک انگشت نگه داشته است؛ سپس می گوید: من پادشاه هستم.

از عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که فردی یهودی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و گفت: ای محمد، الله آسمان ها را بر یک انگشت و زمین ها را بر یک انگشت و کوه ها را بر یک انگشت و درختان را بر یک انگشت و مخلوقات را بر یک انگشت نگه داشته است؛ سپس می گوید: من پادشاه هستم. پس از این رسول الله صلی الله علیه وسلم چنان خندید که دندان های نیش ایشان آشکار شد؛ آنگاه این آیه را تلاوت نمود: «وَمَا قَدَرُواْ اللهَ حَقَّ قَدْرِهِ»: «الله را چنانکه سزاوارِ [بزرگداشتِ] اوست نشناخته اند».
[صحیح است] [متفق علیه]

این حدیث بیانگر عظمت و بزرگی الله متعال است چنانکه همه ی آسمان ها را بر یک انگشت از انگشتان دست مبارکش نگه می دارد؛ و در ادامه مخلوقات بزرگ و معروف را می شمارد و خبر می دهد که الله متعال هریک از آنها را بر انگشتی از انگشتانش نگه داشته است؛ هرچند اگر الله متعال اراده نماید آسمان ها و زمین و هرآنچه در آنها وجود دارد، بر یک انگشت از انگشتان دستش قرار می دهد. آنچه یهودیِ مذکور می گوید، بخشی از میراث علمی است که از پیامبران باقی مانده است، علمی که پیامبران از طریق وحی دریافت کرده اند؛ به همین دلیل رسول الله صلی الله علیه وسلم سخن یهودی مذکور را تصدیق می کند و این توصیف، ایشان را شگفت زده و مسرور می گرداند و جهت تصدیق وی چنان می خندند که دندان های نیش ایشان آشکار می گردد. چنانکه عبدالله ابن مسعود در روایت نقل می کند. و در ادامه رسول الله صلی الله علیه وسلم این آیه را می خواند: «وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ» [زمر: 67] «مشرکان، الله را چنانکه سزاوار اوست، ارج ننهادند؛ حال آنکه در روز قیامت، زمین یکسره در قبضه ی اوست؛ و آسمان ها به دست وی درهم پیچیده خواهد شد. پاک و منزه است الله؛ و از کسانی [یا چیزهایی] که با وی شریک می سازند، برتر است». حدیث مذکور دو دست را برای الله متعال ثابت می کند چون رسول الله صلی الله علیه وسلم گفته های یهودی را تایید می کند. و در این زمینه دیدگاه کسانی که صفات را ثابت نمی کنند و قائل به تعطیل صفات هستند و صفت انگشت ها را با این گمان از الله متعال نفی می کنند که لازمه ی اثبات آن برای الله، تشبیه به مخلوقات است، اعتباری ندارد؛ حال آنکه چنین کسی نمی داند مقتضای اثبات این صفت، تشبیه به مخلوقات نیست، چنانکه حیات و قدرت و قوت و شنیدن و دیدن را برای الله متعال ثابت می کنیم و لازمه و مقتضای اثبات همه ی این صفات برای الله، تشبیه به مخلوقات نیست، چون «لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ البَصِيرُ» [شوری: 11] «هیچ چیز همانند الله نیست و او شنوایِ بیناست».

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/6333